

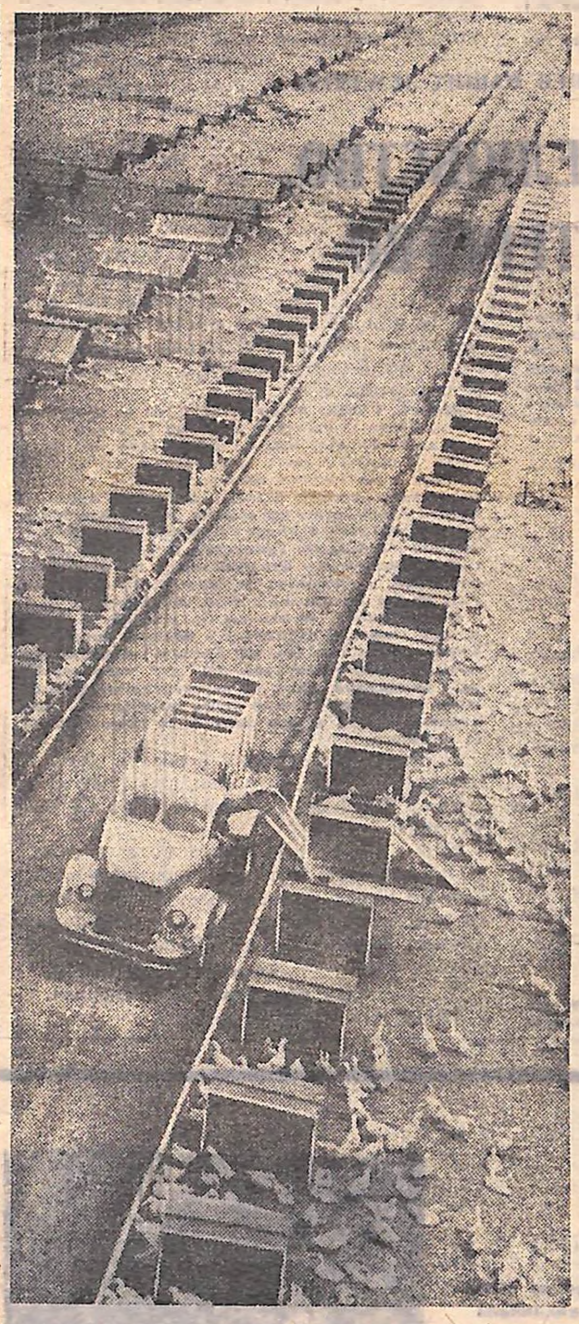
ГОСПОДАРИ ПТАШИНОГО ЦАРСТВА

ЗА РОКИ ДЕВ'ЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ ПОТУЖ-
НИСТЬ САГАЙДАЦЬКОЇ ПТАХОФАБРИКИ,
ЩО В УСТИНІВСЬКОМУ РАЙОНІ, БУЛО НА-
МІЧЕНО ДОВЕСТИ ДО ОДНОГО МІЛЬЙОНА
КАЧОК НА РІК. ТА ВЖЕ МІНУЛОГО РОКУ
ТРУДІВНИКИ ЦЬОГО СУЧАСНОГО ПІД-
ПРИЄМСТВА РАПОРТУВАЛИ: ВИРОЩЕНО
1370 ТИСЯЧ ШТУК КАЧОК. НА БАГАТОХ
ВАЖЛИВИХ ДІЛЯНКАХ ПТАХОФАБРИКИ
УДАРНО ТРУДЯТЬСЯ КОМСОМОЛЬЦІ І МО-

ЛОДЬ, ЯК ОДНОГО З КРАЩИХ КОРМОВО-
ЗІВ'ЯНЮТЬ НА ПІДПРИЄМСТВІ КОМСО-
МОЛЬЦІ МИКОЛУ БУДНІКА, СЕРЕДІНЬК-
ТРИКІВ — КАНДИДАТА В ЧЛЕНІ КІРС
ГРИГОРІЯ ШЕПЕЛЯ. ДОБРЕ ПРАЦЮЮТЬ У
ЦІ ДНІ ПТАХАРКИ ОЛЬГА РИЗНИКОВА, ПА-
РАСКОВІЯ ГАВРІЛЮК, ВАЛЕНТИНА АВРА-
МЕНКО, ЛЮДМИЛА НАГРІВАЛЬНА, ЯКІ
ОЧОЛЮЮТЬ СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗАМАННЯ
СЕРЕД МОЛОДІ. ДІВЧАТА ДОГЛЯДАЮТЬ

ПО 18-19 ТИСЯЧ КАЧОК І ДОБИВАЮТЬСЯ
ЩОДОБОВОГО ПРИРІСТУ ЖИВОЇ ВАГИ
ВІД КОЖНОЇ НА 35-40 ГРАМІВ.
НА ФОТО ВГОРІ (ЗЛІВА НАПРАВО): О. РИ-
ЗНИКОВА, П. ГАВРІЛЮК, В. АВРАМЕНКО,
Л. НАГРІВАЛЬНА; ЛІВОРУЧ: ЛІТНІЙ ВІД-
ГОДІВЕЛЬНИЙ ТАБІР САГАЙДАЦЬКОЇ
ПТАХОФАБРИКИ.

Фото В. КОВПАКА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ
ІМ. ДАНИЛОВСЬКОГО

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 102 (1894).

ЧЕТВЕР, 22 серпня 1974 року

Ціна 2 коп.

НА ПРАВому ФЛАНЗІ

За сім місяців наблизили на кожну ко-
рову кілограмів молока:

- Валентина СЛАВЕТІНСЬКА — колгосп «Дружба» Новоукраїнського району — 3026;
- Ольга КОЗАЧЕНКО — Песватківський відділок радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району — 2931;
- Ніна ЗГРИВЕЦЬ — радгосп «Репродуктор» Кіровоградського району — 2724;
- Марія ДЗІНА — колгосп імені ХХІІ з'їзду КПРС Добровеличківського району — 2705;
- Лідія ЩЕРБИНА — обласна сільсь-

НА
ПРИЗ
ГАЗЕТИ
"МК"
ПЕРШІЙ
ТРИТІСЯЧНИЦІ
КІРОВОГРАДЩИНИ

- когосподарська дослідна станція — 2698;
- Світлана ГРИГОР — колгосп імені Леніна Долинського району — 2645;
- Валентина ЧОРНА — колгосп імені Ульянова Олександрівського району — 2597;
- Надія ГОВОРУН — колгосп імені Ульянова Головатівського району — 2588;
- Єлизавета КОЗАР — колгосп «Дружба» Онуфріївського району — 2530;
- Надія ТРЕТЯКОВА — колгосп «Перше травня» Маловисківського району — 2506.

Вітчизні—наш
ударний труд!

3 ім'ям комуністичного

Багато хорошого можна сказати про комсомольців цеху № 2 Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів. Колектив цеху — ударник комуністичної праці. Тут виготовлено понадпланової продукції на 186 тисяч карбованців, внесено 30 раціоналізаторських пропозицій, від яких одержано економії на 71 тисячу карбованців.

А за заводською прохідною — теж спільні інтереси. На будівництві піонерського табору заводу відпрацьовано 2135 годин.

Л. ГУТОВСЬКА,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

Собівартість знижена!

Ремонт житла залізничників, приміщень служб залізниці — все це покладається на комсомольсько-молодіжну бригаду Знам'янської дистанції цивільних споруд. Віктор Данастирсько, бригадир, сам працює по-ударному, за його прикладом трудяться його товариші. Хлопці понад виробничий план виконали об'єм робіт на суму 500 карбованців. Члени колективу за цей період добилися зниження собівартості робіт на 0,2 процента.

О. ЦИМА,
інструктор Знам'янської МК ЛКСМУ.

УРОЖАЙ 74

ЗА КЕРМОМ З БАТЬКОМ

РАДІСНО бачити на живому полі батька з сином. Хлопці сідають за штурвал комбайна і горді з того, що прилетіли до хліборобського роду. Батькова професія для них пайбанжча, і вони намагаються усякдувати її якнайшвидше.

На цьогорічних жнивних біля збиральних агрегатів працювало чимало молоді. Досвідчений комбайнер Г. П. Понков взяв до себе помічником сина Михайла. Навчив його косити, обмолочувати валки. І в напружені дні жнив Михайло міг працювати самостійно. Не па́нішався своїм сином Сергієм і Ми-

хайло Гаврилович Лойтр. Під час косовиці хліба сімейний екіпаж клав у валки шматки більше 50 гектарів пшениці.

Висока цифра в комбайнера Сергія Васильовича Пуздерка — він намолотив 9998 центнерів зерна, а під час косовиці хлібів поклав валки на 319 гектарах. Коли його вітали з успіхом, він щасливо подивився на свого помічника — доньку Олю:

— Це ми вдвох з нею!

Пташню наставництво в нашому колгоспі приділяється велика ува-

га. Про це дає правління колгоспу, партійна і комсомольська організації. Ветерани села, передовики виробництва широкі беруться вчити молодь. Віддача тут чимала — в колгоспі з'являються нові імена хліборобів, які з своєю любов'ю до землі теж вийдуть на постамент слави.

М. ТКАЧЕНКО,
голова колгоспу імені Шевченка Новомиргородського району.

ВОЕНЩИНА НЕ ЗАСПОКОЮЄТЬСЯ

ХАНОН. Як повідомляє Агентство преси Визволення, сайгонська воєнщина за останні дні розширила масштаби воєнних операцій проти визволених районів. У комюніке, опублікованому тут представником МЗС РПВ, говориться, що в період з 11 по 15 серпня сайгонські війська більш як

250 разів вторгались у визволені райони, а літаки сайгонської авіації багато разів бомбардували і обстрілювали населені пункти, розташовані в зоні контролю ТРУ РПВ.

НА ВУЛИЦІ ДЕМОНСТРАНТИ

ТОКІО. Плани осінніх виступів проти зростання цін у країні і на захист життєвого рівня трудящих розробило ке-

рівництво генеральної ради профспілок Японії — найбільшого профспілкового об'єднання країни, яке об'єднує у своїх рядах понад 4200 тисяч чоловік, — профспілки мають намір вимагати від уряду вжиття ефективних заходів проти зростання цін у країні і заходів для поліпшення становища трудящих і пенсіонерів.

НА ПОКРИТТЯ ЗБИТКІВ

ДАККА. Уряд Народної Республіки Бангладеш виділив близько 290 млн. така на здійснення спеціальної програми сільськогосподарського розвитку для відшкодування збитків, заподіяних повиллю.

(ТАРС).

ДО ЗВІТІВ І ВИБОРІВ У КОМСОМОЛІ

«ЗАВТРА» — ЧАС ТЕПЕРІШНІЙ

Комітет комсомолу цеху № 3 Кіровоградського заводу радіовиробів і його секретар Людмила Молодченко зараз уважно придивляються до своїх активістів. Найбільш «перспективним» допомагають повніше розкритися у громадській роботі. А вже незабаром у цеховій комсомолі звітно-виборні збори.

Комсомолка Ольга Ісакова увагу до себе при-

вернула давно. Дівчина не відбувала формальним виконанням доручень, а прагнула кожну справу поводити цікаво і з користю. Доручили їй організувати культпохід у своїй групі. Вона не обмежилася тільки тим, що запросила хлопців і дівчат подивитися художній фільм «Океан», а ще й розробила план запального диспуту. Побачивши, що з нею не заскучаєш,

потяглися до Ольги навіть з інших бригад.

«Буде з дівчини групкомсорг, — думає Людмила Молодченко. — Треба запропонувати їй кандидатуру на виборах».

Штрих за штрихом вимальовується орієнтовний склад майбутнього актипу... Дехто вже вдуме, втретє очолює свої групи, чи комсомольське бюро. Значить, вони стали справжніми організаторами, виправдали почесну роль наляжки комсомолу у цеховому комітеті. ВЛКСМ не тільки вітають. А вже всі зацікавлені, щоб наші комсомольські кадри знен-

увалися, щоб зростає їх часів, кваліфікація.

А ті, кого буде обрано вперше?.. Ні, вони не залишаться один на один з новими обов'язками. Представники цехового бюро допомагають новачкам. Розповідають, як краще скласти план роботи комсомольської групи, як добитися його виконання. Роз'яснюють, спрямовують, допомагають виправляти помилки... А це потрібно робити вміло, щоб не образити людину. І комсомольське бюро цеху проявляє тут не тільки велику турботу, а й велику тактовність.

Майбутні звітно-виборні збори цікавлять на заводі всіх. Мілья комсомолів — місце виробництва. Тому Т. Г. Гаврилюк — парторі цеху, А. К. Гавриш — начальник цеху, В. Д. Струнникова — інженер по підготовці кадрів — найсумнішні лектори на семінарах комсомольського актипу.

Часто приходять на завод працівники Кіровоградського райкому комсомолу. Вони не тільки почесні гості на зборах, суботниках, семінарах, скільки їх безпосередні учасники. Ось нещодавно перший секретар райкому Яків Бондар виступив тут із порадами, як краще

провести звітно-виборні. Людмила Молодченко слухала його розповідь уважно. А після до загального зошита лягли чіткі рядки: «Треба буде завести спеціальну книгу для зауважень і пропозицій, хай усі наші недоліки будуть на виду. Організувати виступ Наталії Тараненко. Її досвід групкомсорга повинен допомагати іншим. Зробити все негайно, бо «завтра» для нас починається сьогодні».

В. ГРИЦЕЛЬ,
спецкор «Молодого комунара».

До 30-річчя соціалістичної революції в Болгарії

Технічна Творчість Молодих

РОСТЕ ФОНД ЕКОНОМІЇ

ЦК ЛКСМ України та президія Української республіканської ради ВТВР присвоїли почесне звання «Кращий молодий раціоналізатор України» групі молодих винахідників та раціоналізаторів.

Почесне звання присвоєно слюсареві-інструментальнику з Світловодська Євгену Михайловичу Кальченку, Володимирі Кальченку з Кіровоградської телефонно-телеграфної станції.

Звання «Кращий молодий раціоналізатор України» також одержали інженер відділу головного металурга заводу «Червоної зірки» Микола Жосан та молодий інженер-технолог з міста Кіровограда Микола Беззатний.

А. КОЛОДЯЖНИЙ,
інженер обласної ВТВР.

З допомогою СРСР і Угорщини в Болгарії будується новий завод по виробництву кальцінованої соди в Девелі, річна потужність якого складе більше 1200 тисяч тонн. За обсягом продукції це буде найкрупніший в Європі і третій у світі завод. Болгарська хімічна промисловість в змозі задовольнити не лише потреби країни, її продукція експортується в більш ніж 80 країн.

На фото: молоді будівельники бригади імені Димитра Стойкова на будівництві гіганта в Девелі. Фото В. ЮСКЕСЕЛІЄВА. Агентство «Софія-прес».

НА ПОЛІЦЯХ бібліотек та магазинів з'явилася нова книга нашого земляка, письменника Павла Байдебури «Іскри гніву» (К., видавництво «Радянський письменник»). У ній дві повісті — перша, однопілля з назвою книги, друга — «Фортеця».

До історичних тем Павло Андрійович звертається досить часто. Пригадуємо його оповідання «Універсал гетьмана Богдана», «Гобелен», повісті «Вогонь землі». Продовженням останньої і є нова книга. Центральним героєм обох оповідань у ній повістей, як і «Вогонь землі», є Гордій Головатий, запорізький козак, учасник повстання під керівництвом Кіндрата Булавина. Всім, хто читає «Вогонь землі», відомо, що там розповідається, як Гордій, після довгих перешкоджань від царських слуг, що дошкулювали учасників булавинського повстання, зустрівся в донецькому степу із російським рудокопом Григорієм Канустіном і допомагає йому розшукати поклади кам'яного вугілля. Коли експедиція успішно завершилася і Канустін мусив повертатися до Петербурга звітувати берг-колегії, він пропонує Гордієві їхати з ним, бо пошукачі виявили досить квітливий у гірничій справі. Але у Головатого інші плани. Він хоче добратися на правобережжя України, де течуть Синюха і Ятрань (родом він із хутора Рубайки поблизу Синюхи), і там, зібравши ватагу козаків-побратимів, «полювати на магнатів Консольських, Поточних».

Та перед тим, як розпочатися із Дикопіллям, Гордій вирішив відшукати тих, хто пропав безвісти після поразки народної війни, хто продовжить справу булавинців у боротьбі проти тиранів. Гордій зустрічається із своїми колишніми побратимами і переконується, що в багатьох із них вже згас дух боротьби. Один, як Пилип Стонога, сам виїхав до Росії, втікач із Росії. Тимін Тестя разом із своєю сім'єю покритачений, інший став ремісником-гонимарем. Продовжують тепер «своя діла» «робітні люди» — трудівники із солеварень Григорій Шарпій, Яків Купецький та інші. Вони разом із Гордієм Головатим і стали на чолі повстання в Бахмуті.

«Фортеця» — розповідь про будівництво укріплення на березі Азовського моря біля річки Кальміус. За цю справу взялися козацькі старшини із Олешківської січі. Враховуючи великий досвід Головатого, знання місцевості, людей, вони і залучили його до участі в будівництві.

Головатий погодився на цю справу не лише тому, що фортеця повинна захищати землі України

та Росії від наскоків кримських татар. Він хотів, щоб при ній знайшовся притулок робітникам, втікачам від поміщиків — всім тим, хто тікав у Дніпро і пошукав волі.

Але полковник Балага, суддя (Сторожук, виношувачі зовсім інші плани. Вони пишуть, де б заснувати на родючій землі цього краю свої хутори, як закріпити тих, хто буде фортецю. Балага і Сторожук дуже швидко знаходять спільну мову із поміщиком Синьком і підступно, серед ночі, дозволяють йому забрати втікачів із його маєтку і везти їх назад. Випадок цих браїнів загін, який керує Шарпій і Головатий.

Повість і: нової книги Павла Байдебури цінні тим, що в них правильно, з класових позицій, зображено події першої половини XVIII століття на цій правобережній Україні.

Козацький полковник Балага говорить, що «у нас, на Україні, завжди було братерство, спільність усіх...» Але Головатий добре розуміє, що це лише оманливі слова. Балага і Сторожук своїми поглядами і вчинками нічим не відрізняються від усіх інших російських, українських та польських землевласників.

До речі, і татар автор показує не як однорідну масу. Разом із багатими мушкетерами та бейликами на Україні брали участь і бідні, які йшли сюди з приниження своїх господарів і які нерідко ставали одинокими найбіднішими верстами козацтва. Саме таким в кінці зображений юнак-татарчук Закір-Захар, що осів на українській землі, без'який Гасан, який ще в Кафі був наймисне склячником і переданий кримським вельможею російському полковнику Шидловському як мовчазний слуга-раб, а насправді, як шпигун. Гасан згодом стає на бік Головатого і його побратимів.

Обидві повісті мають досить цікавий та динамічний сюжет. І читаються з великим інтересом. Сприяє цьому і те, що, хоч йдеться у повістях про події двохсотлітньої давнини, але мова героїв, як і авторський текст, не перетягнені неживими і малорозумними тепер архаїзмами, чим хвилюють інколи автори романів та повістей з цієї тематики.

Цікавими в повістях є й образи. Христі хороброї — дівчини-бунтарки, народного літописця Шербиця, хлопчини-сінбака Санька та інші.

Книга «Іскри гніву», яка показує спільність класових інтересів пригноблених народів різних національностей нашої країни в далекому минулому, їх споконвічну дружбу, безсумнівно полюбиться широкому колу читачів.

Іван ЧЕРКАШЕНКО,
член обласного літоб'єднання.
Новоархангельський район.

«ПРИРОДА: ТИШ»

НА ВАРТУ МАЛЕЧІ І «ПАТРІАРХА»

З КОЖНИМ РОКОМ ростуть міста і села, будуються гігантські підприємства, прокладаються нові дороги. Та із зменшенням сільськогосподарських угідь країна не може отримувати менше хліба й інших сільськогосподарських продуктів. Тобто, кожен гектар повинен давати більше й більше користі. На цій думці акцентує увагу автор статті, і ще більше відчуває відповідальність за завтрашню долю навколишньої природи, загострюється почуття молодого господаря землі.

Автор статті своєчасно і правильно звертає увагу читачів газети на те, що зелені насадження і ліси допомагають людям зберегти землю від ерозії, постачають всьому живому кисень і поглинають вуглекислий газ, стають охоронцями води. Вони, як писав А. П. Чехов, навчають людей розуміти прекрасне. В них оселяються наші пернаті друзі, серед них знаходяться притулки козулі, зайці та інші тварини. Дерев — це краса наших степів, лісів, сіл і міст.

Радісно бачити їх, якщо посаджений вони своїми руками. Ленінський суботник північного року ми ознаменували, крім роботи в цехах і на ділянках, ще й насадженням алеї каштанів на дослідно-польовій базі нашого конструкторського бюро. Там же на схилах балки уже шумить листям невеличкий гаїчок. В цьому прижилася гості із сусідньої смуги Росії — береза та черемха.

КЛИЧУТЬ МОЛОДІ СПЕЦІАЛІСТИ У ВІДПОВІДЬ НА СТАТТЮ «ЩЕ ОДНА ЦІЛИНА»

Стаття Миколи Стояна «Ще одна цілина...», опублікована недавно на сторінках газети «Молодий комунар», глибоко схвилювала нас, викликала багато відгуків, суперечок.

Та якщо молодих дерев в області багато, то старих («патріархів»), особливо на міських вулицях, — одинокі. Їх «лікують», обгороджують. У деяких із них мають, навіть, свої власні імена. Беретті їх новини і ми. Хоча старі вулиці Кіровограда і вузьенькі, шоферам ніхто не дав ні юридичного, ні морального права, вигравати хвилини, пинити дерева. Часто з деревами нещасливо поводяться будівельники. Наприклад, прокладаючи газопровід через парк, що поблизу Кіровоградського олійжиркомбінату, було викорчовано широкі смуги дерев уже двадцятирічного віку. Нехай це викликано необхідністю. Але пошкодженими виявилися і дерева, які ростуть поблизу траси трубопроводу, що свідчить про байдикує ставлення до зелених друзів, які оберігають нас від спеки, прикривають від дощу, захищають від куряви і зменшують міський шум.

Серед лісових насаджень, що не так давно виростили довкола нашого міста, знаходимо знамениті гілля, напівні на корі, консервні банки, папір, поліетилен, бите скло та інше сміття, що його викидають мешканці околиці. Після ма-

сових відпочинків квіти з лісових галявин зникають безслідно, оскільки відпочиваючі зривають їх, ніби змагаючись, цілими оберемками. Молодь нерідко забуває про необхідність дотримуватися тиші в гірничий період шалів, а також повністю гасити вогнища, що особливо небезпечні в хвойних лісах.

Наведені приклади свідчать: нерідко ми не є вмілими по-справжньому любителями і цінувати свою землю, не на потрібному рівні ставимо охорону природи.

Чим більше люди будуть брати участь в насадженні дерев, в благоустрої своїх міст і сіл, чим більше будуть знати про природу, займатися її охороною, тим більше і глибоше полюблять її, тим менше вона понесе збитків.

Ми, молоді господарі землі, зобов'язані якомога краще вивчати свій край, найактивніше сприяти освоєнню ще однієї цілини, про яку писав Микола Стоян.

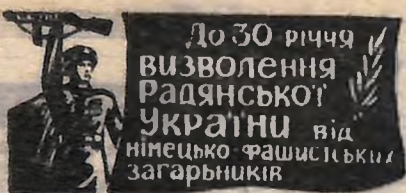
М. НОЖОВ, С. БОЖОР, Є. МАЛАЯ — інженери Кіровоградського головного спеціалізованого конструкторського бюро ґрунтообробних і посівних машин.

Біля «патріарха».

Фото М. НОЖОВА.

НА ВСЕ ЖИТТЯ...

Червоної Зірки, ордени Вітчизняної війни I і II ступенів, ордена Червоного Прапора, а також численні медалі. З особливою гордістю показує Данило Данилович грамоту — подяку за підписом командуючого військами Першого Українського фронту, Маршала Радянського Союзу І. Конєва.

Війна закінчилась. Вони повернулися додому. З болем в серці дізнався, що вже більше ніколи не побачить старшого брата Тимофія — той не повернувся з фронту. Але життя кликало. Треба жити, завоювати душі і фізичні рани, а також ті, яких завдав ворог нашім землі. Поранення, отримані під Сталінградом, давало знати про себе, але Д. Д. Федоров знайшов своє місце в трудовому строю. Номі, комуністів з 1940 року, доручили відповідальний пост директора Павлівського хлібоприймального пункту, де він працював вісім років. Потім десять років очолював контору загосготвідділу і, нарешті, останні роки, аж до 1972 включно, працював виконробом райспоживспілки. І зараз, плучи Павлишем, з гордістю поглядає на універмаг, хлібозавод та інші споруди, в будівництво яких він вклав і свої зусилля.

Потім разом зі своїм мініметним дивізіоном він визволяв Орел, форсував Дніпро в районі Великобукуринського плацдарму, брав Київ.

Війна є війна. Неслегкі воєнні фронтові будні солдата. Та в найважчі хвилини, в окопі, під вогнем ворога на душі стає радісно і тепло, коли польова пошта принесе йому листа від рідних. Д. Д. Федоров довгий час був позбавлений і цієї радості. Він втратив зв'язки з сім'єю і майже всю війну воював, нічого не знаючи про неї.

А радянські війська вели переможний наступ. Житомир — Тернопіль — Львів. Захочити Сандомирський плацдарм за Віслою. Радісно зустрічало радянських воїнів населення польських міст і сіл. Потім в пошуку фронтовому списку Д. Д. Федорова — Берлін і Прага. Він згадає цікаві епізоди, пов'язані з взяттям цих міст. З хвилюванням дістає з шухляди фотографії воєнних років, нагородні, вирізки з газет. Красномовним свідченням його героїзму є два ордени

Нелегкі фронтові дороги випали на долю Д. Д. Федорова. Він пройшов шлях від рядового до гвардійського капітана, від Сталінграда до Берліна. Все було на ньому — і відступ, і тривога, і кровопролитні бої. Але ні на хвилину радянського солдата не залишала віра в перемогу. Тому і вистояли, і пішли в наступ, і перемогли.

... Ешелон йшов з Москви на Сталінград. В складі 91 гвардійського мінометного полку їхав туди і комісар батареї Д. Д. Федоров. Ворожа авіація робила зустрічні нальоти на ешелон. На одному з полустанків довелося вивантажитись і рухатись до Сталінграда власним ходом. Не встигли відійти на кілька сот метрів, як фашистські коршуни зрівняли з землею полустанок і ешелон.

— Я тоді подумав, — згадує Д. Д. Федоров, — що кілька хвилин тому міг загинути, але якщо залишався живий, то буду битись з ворогом до останнього подиху, до перемоги. Так думали тоді всі наші бійці.

РАДЯНСЬКІ ТАНКИ ПРОХОДЯТЬ ПО ВУЛИЦІ ПЕРШОГО ТРАВНЯ У ЛЬВОВІ, 1944 РІК.
(ФОТОХРОНІКА РАТАУ).

Мабуть мрією кожної актриси є створення образу простої радянської жінки, з її радістю і печалю, з її при всій тиноватості неповторною індивідуальністю, із звичайною і водночас не легкою жіночою долею...

Цю мрію з неабияким успіхом втілює в життя

КІНО

СКЛАДНА ПРОСТОТА

актриса Нонна Мордюкова в фільмі виробництва студії «Мосфільм» «Вороття немає». Від її Антоніни Каширіної віє такою дивовижною силою характеру, такою волевою влачею, пристрасністю, що глядачів глибоко вражає перекрашена правда життя, яка захоплює, примушує радіти разом з героїнею, відчувати всі нюанси її гордості, мужності, прекрасної душі, страждати її стражданнями. Нонна Мордюкова

створила образ простої сільської жінки, в якій уживаються, поряд з енергією, завзятістю, здібностями керівника колективу, ніжністю і лагідністю жінки, відданість і здатність на самопожертву.

Розумна, горда, справедлива — вона не бажає кохання, здобутого ціною лише вдячності за створення нею добро і вміє знайти в собі сили, щоб подолати своє почуття.

Символічним є кінець картини, коли Антоніна Каширінова закопує схованку, де колись переховувала від фашистів бійця, що, став згодом її чоловіком, а потім зрадив велике кохання. Вона коває в собі назавжди своє кохання, і навіть, якщо чоловік повернувся до неї, ця сильна волева жінка не пробачила б йому гіркоти і образи зради. Антоніна горда і велична в своєму горі, тому глядач не відчуває жалю до неї, а, навпаки, сповнюється почуттями поваги за велику людську гідність.

Картина ніби залишається незакінченою, але саме це і дає поштовх нашої думки, примушує замислюватися над життям.

Л. САПІТОНОВА.

м. Кіровоград.

ТАК він став одним із заспівувачів організації, якій судилося відіграти важливу роль в громадському житті країни. І не його вина в тому, що та ініціатива не могла бути втіленою відразу. Через шість років Гетьманець знову звертається з аналогічним листом у газету «Известия». А незабаром у тій же газеті був опублікований запис бесіди з М. І. Тихоновим, тодішнім головою Радянського Комітету захисту миру. Він відзначив, що Радянський Комітет захисту миру, йдучи назустріч численним побажанням громадсько-

ШУБЕРТ. Повісилися протягом пізньої

ПРОКУРОР. Чи пам'ятаєте ви, як в серпні 1941 року утопили двох в'язнів?

ШУБЕРТ. Я запер їм в душі, наповнившись волею напої для ніг і потім утопив їх поодинокі.

ПРОКУРОР. В які роки ви брали участь у розстрілах?

ШУБЕРТ. З 1939 по 1942 рік.

ПРОКУРОР. Сам ви також стріляли?

ШУБЕРТ. Так точно, 636 російських військовополонених я убив своїми власними руками.

ПРОКУРОР. Які нагороди ви, підсудний Шуберт, одержали за свою діяльність жорстокість?

ШУБЕРТ. Я одержав «Хрест за воєнні заслуги» другого ступеня з мечами.

Пробував уявити обличчя цього

Володимир Базилевський ДЕЛЕГАТ КОНГРЕСУ документальна повість.

сті, створив при Комітеті добровільний «Фонд миру». Гетьманець відразу став його активним викладником.

А незабаром на урочистому засіданні представників громадських організацій, від Радянського Комітету захисту миру, Союзу радянських товариств дружби і культурного зв'язку з зарубіжними країнами, від Радянського Комітету солідарності країн Азії і Африки, Комітету радянських жінок, Комітету молодіжних організацій СРСР, Радянського Комітету ветеранів війни, Радянського Комітету вчених, Асоціації сприяння ООН в СРСР, Винкомкому Союзу товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця — і було засновано Радянський фонд миру.

Тоді ж затвердили і статут організації та обрали правління, яке нині очолює письменник Борис Полсвой.

На Україні відповідно виникла республіканська Комісія сприяння Радянському фондові миру. На чолі її став голова Українського Республіканського Комітету захисту миру, член Всесвітньої Ради миру академік АН УРСР В. П. Комісаренко.

Відтепер життя лікаря наповнилося високим змістом і перспективою. Він тепер часто повторяв крилату фразу древніх: благо народу хай буде найвищим законом — і радісно потирив руки.

14. ПОРОДЖЕНІ ПІТЬМОЮ. ЗАВЖДИ НА ВАРТІ! ФОНД МИРУ І ЙОГО АКТИВІСТИ. ЗОЛОТА МЕДАЛЬ «БОРЦЕВИ ЗА МИР».

Цю книгу в чорному літературі подарували, певна річ, з прицілом. Він це зрозумів першого ж вечора, тільки-но почав її гортати.

Основа книги склали документи — секретні директиви і накази есесівських головорізів, донесення гестапо і звіти ейнзатцгруп і зондеркоманд, листування нацистських бонз, щоденники катів і їх підручних, протоколи допитів колишніх наглядців фабрик смерті тощо.

Присів Феодосій Деомидович погортати її для початку хвилини на тридцять, а засидівся до глибокої ночі. Все, що пережив за роки лихоліття, все, що бачив на власні очі і знав з розповідей очевидців, було краплею в морі у порівнянні з неабиякістю цих фактів. Дівчі перечитували протоколи допиту бувшого блокфюрера в концентраційному таборі Заксенгаузен Вільгельма Шуберта. Уривок з цього документу виписав для себе і підкреслював — обов'язково використати:

«ПРОКУРОР. Ви катували ув'язнених?»

ШУБЕРТ. Це було для мене само собою зрозумілим.

ПРОКУРОР. Ви мучили в'язнів?

ШУБЕРТ. Так точно, я робив це!

ПРОКУРОР. Обнажали ви їх вимки на морозі холодною водою і лишали під шкритим небом, поки вони не замерзли?

ШУБЕРТ. Так точно, і це я робив.

ПРОКУРОР. Наказували ви в березні 1940 року одному з в'язнів самому повіситися?

ШУБЕРТ. Так точно. В 1940 році я наказав одному польському в'язнею повіситися, для чого я дав йому віршок, молоток і пилу, запер його в маленьку кімнату і сказав, що буду найжорстокішим чином мучити його, якщо він сам не повіситься.

ПРОКУРОР. Він повіситься?

(Продовження. Поч. в номерах за 11—29 червня, 2—30 липня, 3—20 серпня).

(Далі буде).

23 СЕРПНЯ — 30-РІЧЧЯ ЗВІЛЬНЕННЯ РУМУНІЙ ВІД ФАШИСТСЬКОГО ЯРМА —
НАЦІОНАЛЬНЕ СВЯТО РУМУНСЬКОГО НАРОДУ

СВІТЛО ЛОТРУ

Гідроелектростанція потужністю 500 мегават на гірській річці Лотру стає до ладу напередодні 23 серпня. В складних умовах Карпат, на висоті 1200—1400 метрів успішно завершений труд п'яти тисяч робітників, інженерів і техніків. Через гори, вершини і провалля прокладені десятки кілометрів комунікацій.

Зараз на Лотру все в руці. Всі в чеканні моменту, коли піде великий струм. Відлік часу, як прийнято перед пуском, ведеться в зворотному порядку. Стикуються підземні тунелі, лінії електропередач гідроелектростанції підключаються до єдиної енергосистеми країни.

Перемога на Лотру є новим досягненням соціалістичного будівництва нашої країни, яка святкує тридцятиріччя свого звільнення.

Т. КОШОВЕЙ,
румунський журналіст,
м. Бухарест.

На фото: пам'ятник радянським воїнам в м. Бухаресті.

Фото М. СЕМЕНЮКА.

22 ЧЕВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ракетна гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Сонце, повітря, вода». Показові виступи юних спортсменів. (М). 10.00 — «Білі камені». Художній фільм. (М). 11.10 — «Москва і москвичі». (М). 11.40 — Кольорове телебачення. «Творчість народів світу». (М). 13.20 — Програма документальних фільмів. (М). 16.15 — «Шахова школа». (М). 16.45 — «Монтажники до 50-річчя тресту «Центроенергомонтаж». (М). 18.55 — «Фільм — дітям». «Заповіт старого майстра». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 4 серія. (М). 18.00 — «До Дня шахтаря». (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. «У кожного малюнок — сонце». (М). 18.30 — Виступає лауреат 5-го Міжнародного конкурсу імені П. І. Чайковського, Б. Пергаментников. (Віолончель). (М). 19.00 — Кольорове телебачення. «Ми будемо БАМ». (М). 19.30 — Кольорове телебачення. Відкриття Днів культури Соціалістичної Республіки Румунії в СРСР. (М). Концерт фольклорного ансамблю «Румунська рапсодія». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Е. Рязанов, Е. Брагинський «Родичі». Вистава Алтайського драмтеатру. (Кіровоград).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ракетна гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Сонце, повітря і вода». (М). 10.00 — «Білі камені». Художній фільм. (М). 11.10 — «Москва і москвичі». (М). 11.40 — Кольорове телебачення. «Твор-

чість народів світу». (М). 16.45 — Наша афіша. (К). 16.50 — «Турбота про майбутній урожай». (Дніпропетровськ). 17.20 — «На шкільних шпиротах». (К). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Для юнацтва. «Твій вільний час». (Донецьк). 19.00 — Програма «Вісті». (Київ з включенням Кіровограда). 19.30 — «Вогні цирку». (К). 20.10 — Телефільм «До сна». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — До 30-річчя визволення Румунії від німецько-фашистських загарбників. Виступ Генерального консула Соціалістичної Республіки Румунії у Києві Александру Унгуря. (К). 21.40 — Художній фільм «Небо починається на третьому поверсі». (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

23 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ракетна гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Вперед, хлопчики». (М). 10.30 — «Пам'ять вогнених літ». До 30-річчя визволення Молдавської РСР від німецько-фашистських загарбників. (Кишинів). 11.00 — Концерт популярної класичної музики. (М). 15.15 — «Російська мова». (М). 16.00 — Тележурнал «Дні нашого життя». (Харків). 16.50 — Для дітей. Телефільм «Перша дорога». (К). 17.15 — «Екран молодих». (Дніпропетровськ). 18.00 — «Кіровоградщина живе». (Кіровоград).

18.15 — Програма телебачення Соціалістичної Республіки Румунії. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Зустріч з композитором Л. Афанасьєвим. (М). 22.35 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з боксу. (Гавана). 23.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Новини. (К). 11.15 — Сьогодні — 30 років визволення Румунії від німецько-фашистських загарбників. Концерт національного ансамблю «Румунська рапсодія». (М). 13.15 — Художній фільм «Висота». (К). 16.00 — «Москвичка». Телеклуб. (М). 17.30 — «Фільм — дітям». «Вставай раніше». Телевізійний художній фільм. (М). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.15 — «Митці шахтарського краю». (К). 18.30 — «Нашадки Курмангазі». (К). Музичний фільм. 19.00 — Програма «Вісті» (Київ з включенням Кіровограда). 19.30 — Фільм-концерт «Співає Ліна Прохорова». (К). 19.55 — Тележурнал «Старт». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «На янах республіки». (К). 21.35 — Художній фільм «Тіда в далекий серпень». (К). 23.10 — Вечірні новини. (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ?

КАПІТАНІВСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 10

оголошує прийом учнів

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих робітників для цукрової промисловості за такими спеціальностями: апаратник варки цукру — слюсар; центрифугувальник — слюсар; сатуратник — штукатур-маляр; оператор фільтрів — штукатур-маляр; випарник — муляр; бригадир вапняно-сипалювальної печі — муляр; набірщик дифузійних ножів — електрозварювальник; оператор дифузії — електрозварювальник; електромонтер — слюсар контрольно-вимірювальних приладів і автоматик; набірщик дифузійних ножів — токарь по металу; оператор дифузії — токарь по металу; центрифугувальник — столяр; апаратник варіння цукру — тесляр.

Учні, які закінчать училище, будуть направлені працювати на цукрові заводи.

В училище приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років, які закінчили 8, 9, 10 класів, без вступних іспитів, за конкурсом по оцінках, які сказані в документах про освіту; в групу електрогазозварювальників та електромонтерів — приймаються віком з 16 років.

Учні забезпечуються безкоштовно трп-

разовим харчуванням, одягом, взуттям комплектом постільної білизни і одержують третину заробітку в період практики.

Гуртожитком в першу чергу забезпечуються сироти і діти інвалідів Вітчизняної війни і праці.

Строк навчання — 2 роки.

При укладанні працює печірна школа.

При вступі до училища слід подати заяву на ім'я директора із зазначенням обраної спеціальності, свідоцтво або атестат про освіту, паспорт чи свідоцтво про народження (якщо не виповнилося 16 років), характеристику з школи або місця роботи, довідку про стан здоров'я (форма 266), довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї, автобіографію і шість фотокарток розміром 3х4 сантиметри.

Всі вступники проходять співбесіду з членами приймальної комісії, приїзд на яку в строки, зазначені у виклику, чи вказані особисто при подачі документів.

Заяви приймаються до 10 серпня. Початок навчання — 1 вересня 1974 року.

Адреса училища: селище Капітанівка, Новомиргородського району Кіровоградської області, МПТУ № 10.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 1

оголошує прийом учнів

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує висококваліфікованих робітників з одержанням середньої освіти. Після закінчення училища учні одержують диплом про середню освіту і спеціальність з присвоєнням третього розряду.

Училище готує працівників таких професій:

на базі восьмирічної освіти з отриманням середньої освіти (строк навчання — 3 роки): слюсарів механоскладальних робіт, токарів по металу, електрогазозварювальників, слюсарів-електромонтажників;

на базі 10—11-річної освіти (строк навчання — один рік): машиністів електромостових кранів — електрослюсарів. Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу.

В училище приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років і старші, звільнені з лав Радянської Армії. (Учні, що закінчили дев'ять класів, зараховуються на другий курс).

Для вступу в училище до приймальної комісії подаються такі документи:

особиста заява, свідоцтво про народження, характеристика зі школи, довідка про щеплення зі школи, свідоцтво про освіту, шість фотокарток (3х4 см), довідка з місця проживання і про склад сім'ї.

Зараховані до училища забезпечуються: із строком навчання 3 роки — безкоштовним триразовим харчуванням, вхідним і робочим одягом та взуттям. Зі строком навчання 1 рік — стипендією в розмірі 30 крб. на місяць.

В період виробничої практики учням виплачується 33 проценти від заробленої суми за місяць. В період навчання в училищі працюють спортивні секції боротьби, боксу, баскетболу, футболу, легкої атлетики, волейболу. Працюють гуртки художньої самодіяльності: вокальний, танцювальний, естрадний.

Початок занять з 1 вересня.

Гуртожитком забезпечуються юнаки, що гостро потребують.

Адреса училища: м. Олександрія-7, вул. Ватутіна, 1, телефон 51-4-08.

Іхати автобусом «А» або «Б» до вулиці «Жовтневе селище».

ДИРЕКЦІЯ.

Знам'янське МПТУ № 3

оголошує

СПЕЦІАЛЬНИЙ НАБІР УЧНІВ
НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

по підготовці кваліфікованих кадрів для будівництва Байкало-Амурської залізничної магістралі з наступних спеціальностей:

маляр-штукатур, арматурник-електрозварювальник, електромонтер освітлювальних і силових мереж і силового електрообладнання. Строк навчання на цих спеціальностях — 2 роки.

Муляр, штукатур, тесляр — зі строком навчання — 1 рік.

Бригадир залізничних шляхів — строк навчання 1,5 року;

Покрівельник всіх видів покрівлі — строк навчання 2 роки.

Училище забезпечує інгородних гуртожитком, триразовим харчуванням, підручниками і навчальними посібниками, обмундированням, при проходженні виробничої практики виплачується 33 проценти заробітку.

До училища приймаються юнаки і дівчата віком від 15,5 до 25 років, з освітою 8 — 10 класів. Училище має добре обладнані навчальні класи, майстерні, спортзали, бібліотеку.

В позаурочний час працюють гуртки художньої самодіяльності, технічні гуртки і спортивні секції.

Для тих, хто не має середньої освіти, надається можливість навчатися в вечірній школі робітничої молоді.

По закінченні училища випускники направляються на комсомольську будову — Байкало-Амурську магі-

страль Міністерства транспортного будівництва і користуються пільгами, наданими для району Крайньої півночі: до основної заробітної плати нараховується коефіцієнт 1,7, через кожні 6 місяців роботи нараховується 10 процентів надбавки, крім того, виплачується 40 процентів ставки за роз'їзний характер роботи.

Вступаючим до училища необхідно подати такі документи: заяву про прийом, свідоцтво про народження, свідоцтво про освіту, довідку з місця проживання, характеристику зі школи, 5 фотокарток розміром 3х4 см.

Адреса училища: Кіровоградська область, м. Знам'янка, пров. Свердлова, 4. Телефони: 21-32 — загальний, 20-75 — директор.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ. г. Кіровоград.

Погода

Вдень 22 серпня на території області і міста Кіровограда переважає мінлива хмарність, в західних районах невеликий дощ, можлива гроза, по місту без опадів. Вітер змінний напрямків, 7—10 метрів за секунду. Температура повітря по області 20—25, по місту 21—23 градуси тепла.